

paa en saadan Maade, at Jævnbyrdigheden og Forholdet imellem de forskellige Landes militære Virkemidler ikke blev væsentligt ændret. Man gaar ud fra, at de forskellige Stater opretholder det Maal af Værnemidler, som er nødvendige for deres nationale Sikkerhed og Deltagelse i fælles Aktioner til Gennemførelse af de Forpligtelser, som Medlemsskabet medfører. Heri ligger en Opfordring for de enkelte Stater til ikke at nedbringe deres Forsvar i saa voldsom en Udstrækning, at de øvrige Forbundsmedlemmers Forpligtelser derigenem bliver væsentligt øget. En saadan Handling vil ikke blot være farlig for det paagældende Land selv, men ogsaa skabe en Situation, der i Stedet for at fremme en Mulighed for Opretholdelsen af Freden vil øge Krigsfaren. Et Lands *isolerede* Afrustning vil i forsvarspolitisk Henseende skabe et farligt Tomrum og øge de omkringliggende Landes og Forbundsmedlemmers Forpligtelser, og den vil umuliggøre en Deltagelse i ikke blot de fakultative *militære* Sanktioner, men ogsaa i de obligatoriske *økonomiske*. En *isoleret* Afrustning vil derfor i Praksis betyde, at *Ligestiltheden* med de øvrige Stater indenfor Folkeforbundets Interessesfællesskab bliver ophævet.

Det er Gang paa Gang betonet fra konservativ Side, at Partiet vilde give Tilslutning til, at Danmark sammen med andre Nationer skred til en almindelig Nedrustning. Partiet vil støtte enhver Bestræbelse herpaa fra Folkeforbundets Side, men vil ikke kunne give Tilslutning til en Ordning som den af Regeringen foreslaaede, saaledes som Forholdene stiller sig i Europa i Dag. Selv Reaktionen efter Verdenskrigen og den dermed følgende Krigslede har ikke givet sig Udtryk i afgørende *Nedrustninger* i andre Lande eller i væsentlig forøget *Retssikkerhed* mellem Staterne. Skønt der er forløbet 10 Aar siden Folkeforbundets Stiftelse, har det ikke været muligt blot at faa en almindelig Nedrustningskonference afholdt, og Udsigterne til, at en saadan Konference vil naa Resultater, der paa afgørende Maade æn-

drer de militærpolitiske Forhold i Europa, maa sikkert betegnes som meget ringe. Mindretallet maa afvise enhver Tanke om, at Danmarks *isolerede* Afrustninger som et Eksempel for de øvrige Lande skulde have selv den ringeste Mulighed for at drage praktiske Virkninger efter sig. I Stedet for at betrygge vor Fremtid vil Regeringsforslagets Gennemførelse *være egnet til at vække Mistanke om vor ubetingede Neutralitetsvilje og betyde den største Fare for vor Stilling som suveræn Stat* og fremkalde og forøge Muligheden for, at vi inddrages i Krigen mod vor Villie; ingen af de i Østersøen og Forbindelsesvejene dertil interesserede Magter vil kunne lade de danske Kyster og Stræder ligge som et værgeløst Bytte for den, hvem det lykkes at komme først.

Selv overfor de beskedne Opgaver, som Regeringsforslaget opstiller, vil den foreslaaede Ordning imidlertid formentlig vise sig ganske utilstrækkelig. Her ønsker Mindretallet særlig at understrege de Krav, som blot en *Bevogtning* af den danske Landgrænse stiller. Regeringen afslaar at medvirke til et Forsvar af Grænsen; den ønsker kun en *Bevogtning*, der skal være saaledes afpasset, at den kan hindre *irregulære* Styrker (Bander) i at trænge ind over Grænsen. Hvilken Betegnelse man nu end ønsker at give disse Styrker, maa man være forvisset om, at hvis der gøres alvorligt Forsøg paa at krænke den danske Grænse, vil det blive foretaget af Styrker, som, baade hvad Bevæbning, Udstyr og Uddannelse angaar, utvivlsomt vil være de Afdelinger af Vagtkorpset, som vil være til Raadighed, naar andre Punkter i Landet skal bevogtes; betydeligt overlegne. *For de genforenede Landsdele vil Gennemførelsen af Regeringsforslaget derfor betyde en stadig Uro og Usikkerhed med Hensyn til Beskyttelsen af Liv og Ejendom og en Opgivelse af de nationale og internationale Forpligtelser, som vi maa siges at have paataget os, da vi ved Versailles-Traktaten fik disse Landsdele lagt tilbage under den danske Krone.*

Idet Mindretallet henviser til den oven-